Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4308 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 13 FÉVRIER 1933. — NGÀY 19 THÁNG GIÊNG NĂM QUÍ-DẬU — SÁU THƯƠNG — NĂM THỨ 26

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

GIÁ BÁO
Một năm..... 12$00
Sáu tháng..... 6.50
Ba tháng..... 3.50
Mỗi số..... 0.05

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài và đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Tòa-soạn: Nhà in Nguyễn-văn-Của, 84, rue d'Ormay, Saigon

Dây thép gởi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

DEPOT LEGAL INDOCHINE N°A 1326

Người trí túc thì nghèo hèn cũng vui sướng, người không trí túc thì giàu sang cũng lo buồn.

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

VỤ HẢI-QUÂN LÀM PHẢN

Độc-giả phần đông hỏi vụ hải-quân làm phản mà các báo đã thuật, than rằng có xem mà không hiểu thấu. Vậy nay tôi giải rõ :

« Tàu « Zévren Provincien » chẳng phải là chiến hạm, cũng không phải là tàu buôn, mà chính là tàu tuần, để ra làm tàu thao luyện hải-quân. Tàu nầy của nước Hollande, khách-trú cắt theo dọng mà kêu, ra Phá-Lăn, viết ra chữ Hoa-Lan ; Annam cứ theo chữ Tàu mà đọc Hoa-Lan, nên gọi là nước « Hô-Lăn » hà cớ đọc theo chữ Tàu « Hoa-Lan » cho tuỳ; cũng vì Tàu viết chữ « Hoa-Lan » mà đọc thì đọc Phá-Lăn, chớ không phải đọc như Annam.

Đã nói chiếc Zéven Provincien là tàu dạy Hải-quân của nước Hô-Lăn, từ nhiên dưới tàu ấy có tướng-sĩ, như Đô-đốc hải-quân và tả-hữu đông đủ. Ngoài số tướng-sĩ kể ra đó, bọn bè dưới tàu kể trên 150 người đều là dân nước Hô-Lăn.

Bữa nọ, chính là bữa 4 Février, tàu neo tại bến Batavia, thuộc cù-lao Java, Đô-đốc và tả-hữu thấy đều lên bờ, còn dưới tàu 16 viên tiểu tướng với bọn-bè. Thình linh, bọn tàu kéo neo chạy, bỏ Đô-đốc hải-quân và tả-hữu trên bờ. Còn 16 viên tiểu tướng thì bắt cầm tù.

Nhắc lại trong lúc bọn Tàu Zéven Provincien đỏ neo, thì tên linh Phá-lích còn đang đứng trên tàu. Tên linh thất kinh nhảy đại xuống biển. Cũng có một viên tiểu tướng nhảy theo tên linh Phá-lích. Cả hai rán sức lội tới một chiếc tàu bị phản quân phá hư rồi còn dán gần đấy, leo lên, chèo chống vô bờ, chạy đi cấp báo. Viên tiểu tướng thoát thân phi báo đầy thuật rằng khi ấy tướng-sĩ dưới tàu có đủ thì giờ mà rút súng sáu ra hết, lại cũng có nghe tiếng súng khua động như phản-quân vào chỗ để súng mà rất lấy vậy ; song không nghe bên nào bắn cả.

Hiện giờ chiếc Zéven Provincien đã ra khơi, chỉ dặm qua phía Tây-Nam. Không rõ tánh mạng 16 viên tiểu-tướng bị sanh-cầm đấy còn mất thế nào. Chánh-phủ đã nấy chiếc Aldebaran cho Đô-đốc hải-quân bị bỏ trên bờ ấy rược theo truy cản. Có cấp theo 10 viên tiểu-tướng với một đội hải-quân. Nhưng mà chiếc Zéven Provincien chạy đã ba giờ trước rồi đề gì theo kịp.

Tin điện La Haye ngày 6 Février báo rằng chiếc Zéven Provincien có hầu tin nói chạy về Sourabaya. Thế mà chiếc Aldebaran theo chưa kịp đã hết thang ; chiếc Eridanus phải ra đi thế. Chánh-phủ ông đã truyền lịnh cho đạo phi-công Dornier theo, song lịnh dạy làm sao, không ai rõ thấu ; duy biết dưới tàu Zéven Provincien có đủ súng đồng, đại bác liên thinh mà không có súng bộ máy bay.

Hiện nay một đạo chiến thuyền là chiếc Java, chiếc Everisen và Piethein đã lấy thang tại Soubaraya rồi, còn chờ lịnh.

Tin điện Batavia bữa 8/2 nói chiếc Zéven Provincien chạy gần tới cù-lao Siberut và nói bọn tàu có bắn tin về bảm không có lòng làm phản. Nếu bọn tàu làm đến thế là vì sự bức bách phải làm để phản đối vụ bớt lương. Bọn bè sẵn sàng quí phục, nên Chánh-phủ hứa chịu không làm tội bọn tàu và cho ý lời xin.

Hộ-quốc-công Hô-Lăn quyết răn để làm gương nên chẳng chịu cho gì hết, lại định nếu bọn tàu chiếc Zéven Provincien Không bỏ tay chịu tội, thì ngài troán cho quân-sĩ loạn xạ, chẳng dung.

Tin Batavia ngày 7/2 nói Chánh-phủ đã sai thêm ba chiếc tàu lặn, thầy phi-thoàn, tàu Eridanus và chiếc Gorden theo tiếp nữa, mấy chiếc kia mà truy tróc chiếc Zéven Provincien.

Chánh-phủ đã quyết ; nếu bọn tàu không lòng làm phản mà không bỏ tay chịu tội, thì than ôi, châu-chấu khó chống xe ; chiếc Zéven Provincien phải tan-tành, bọn bè thầy gởi thây hàm cả.

LÂM-VĂN-NGỌ.

∴

TIN SAU RỐT

Batavia ngày 10 Février báo rằng chiếc Aldebaran theo kịp chiếc Zéven Provincien. Trước hết tàu Aldebaran dọi đèn ra khỏ bảo cho chiếc Zéven Provincien rằng muốn nói chuyện. Chiếc Zéven Provincien đạp lại hàm chiếc Aldebaran, nếu xáp đến gần thì bắn. Chiếc Aldebaran bấy giờ dùng ống thiên-lý coi, thấy bọn bè đang lo bày binh bố trận chống cự. Chiếc Aldebaran mới tự diễn-tin cho quan hai Van Boven ở bên tàu Zéven Provinsien xin ra sức an-ải bọn bè bỏi cải. Quan hai Van Boven đáp rằng cả thảy đã nhứt định sảy rồi, khuyên đời không nghe.

Bấy giờ Đô-đốc thấy quân vàng mạng truy cản, mới ra lịnh cho bọn bè bên tàu Zéven Provincien phải mau bỏ tay chịu tội, bằng nghịch-thánh mạng nàng tôn. Truyền rồi lại bảo : « Bề rộng cho 10 phút đồng hồ suy nghĩ rồi mau bẹ quốc-kỳ, kéo cờ trắng và ngừng tàu lại liền».

Chiếc Zéven Provincien đáp : « Như chịu như lời giao trong đầy-thép bữa trước thì bọn bè mới chịu qui hàng. Bằng chẳng, cứ việc làm. »

Tiếp tin, Đô-đốc hải-quân liền ra lịnh thì hành. Bao nhiêu tàu theo truy cản đều áp lại, lại thêm trước-thầy-thoán bay luyện trên tàu Zéven Provincien mà liệu trái phá. Trước hết liệu 1 trái 50 kilos gần bên tàu cho bọn bè sợ, không dè bọn bè chống cự, nên phải liệu thêm trái 50 kilos nhắm ngay tàu mà liệu. Trái phá nầy xuống không những bọn bè bị chết 18 người với 12 người bị trọng thương mà thôi, mà tàu Zéven Provincien lại phát hỏa. Bấy giờ bọn bè còn sống mới bỏ tàu qua ca-nốt mà bơi.

Chớ bỏ qua rất uổng

Trong mấy kỳ xổ số «Tương-Tế» thì người Nam-kỳ trúng nhiều hơn hết.

Xứ Nam-kỳ có trong mấy năm nầy, chúng ta ở nào bỏ qua chăng ?

Chúng ta nên thừa cơ dịp tốt nầy mà giữ cái hiền ấy lại cho mình.

Ta nên mua giấy số giúp Hội-quán của học-sanh Đông-Pháp ở Paris.

Số độc đắc trúng	20.000$	20.000$
2 số trúng mỗi số	10.000$	20.000$
4 số trúng mỗi số	5.000$	20.000$
10 — »	1.000$	10.000$
20 — »	500$	10.000$
100 — »	100$	10.000$
177 số trúng »		20.000$

Xin độc-giả chớ dụ-dự. Không biết chừng qui-vị sẽ có phước trúng một số.

GIÁ MỖI MỘT SỐ CHỈ CÓ 1 $ 00

Bọn đi đó lậu Huê-kỳ

(Tiếp theo)

Ra đông làm một anh chúa-tể trong bọn đi đó lậu ở Huê-kỳ nhứt là tại thành Chicago là một đầu chẳng phải dễ. Nên anh Al Capone làm đầu bọn ấy, tay là cái nghề nầy khác hơn nghề ăn-cướp chớ việc gì để bỏ coi coi sanh mạng người như chơi, thì nghề đi đó lậu đây có khác chi ăn-cướp, nên cái tên Al Capone khắp thế giới rần-rần châu đâu đâu mà ai chẳng nghe nói.

Tuy là anh ta đã bị nhà-nước bắt rồi nhưng bọn khác lên thay thế.

Đến nay nhứt là từ ngày ông Roosevelt được cử lên ngôi Tổng-thống Huê-kỳ thì ngài nhứt định cho đặt rượu lại, dug phải đặt cho nhẹ chữ, nên thiên-hạ phần đông đều nói thầm thế thì bọn đi đó lậu (gangster) phải giải nghệ rồi đây bọn ấy phải làm bộ kiếm lẽn các khác. Thế mà không hay phải như chỗ đoán cũng nhiều người là vì họ đã quen nghề bảo hiểm cho các hãng buôn nhứt là hãng rượu.

Tôi nói bảo hiểm chớ nếu suy ra chẳng phải như cách bảo hiểm ta thường nghe thấy. Cách bảo hiểm nầy là cách bảo hiểm bằng miệng, cách làm cũng như nạp tiền mãi lộ kia vậy, nghĩa là hãng nào lớn phải chịu cho bọn họ mỗi tháng là bao nhiêu, hãng không thì hàng-hóa chở đi không tới chỗ, hãng buôn có nghe bị liệng trật phải nát tan còn chủ hãng cùng các người làm việc mua bửa mà ở đó.

Bọn nầy gọi là bootleger. Chúng nó không nói mình là bọn ăn-cướp lại tự xưng là hội đoàn để bảo an hay là bảo hiểm kỳ thật là bọn đi dọa hầm người mà lấy của.

Như theo lời ông Gamet báo Detective thuật lại, các việc ở Nhiều do về bọn ấy như sau nầy.

Lúc nọ ông Gamet sang qua thành Nhiều đó gặp anh Ansoldi đầu đảng đi buôn lậu. Anh Ansoldi nầy vẫn là người Pháp nhưng sang qua ở bên Huê kỳ thâm niên thành ra như người dân Huê-kỳ thiệt vậy. Khi mới đến Nhiều-đo thì đụng nghề nào anh ta làm nghề nấy, lần lần làm nghề số-phơ, lôm con hát dạo, đi bán nhựt trình lẽ, rồi lại ra làm nghề đi đó lậu. Anh ta trước hết làm công việc tầm thường để người sai khiến, sau lần đi chở rượu la-de và rượu trắng trong lúc ban đêm cho bọn hàng. Cái nghề đi buôn lậu hiểm nguy lắm là vì hễ lính bắt được thì là ở tù, nhưng vì cái lợi nó nhiều nên ai ai cũng hăm làm, thế mà muốn ra làm nghề ấy chẳng phải mấy người đâu làm được. Anh chàng Ansoldi bạn đầu còn làm tay sai đến sau lần lần bọn đi buôn lậu phục tùng anh ta nên lúc đó dưới tay anh ta có lối 50 người cho anh ta sai khiến.

Lúc đó là lúc nhà-nước Huê-kỳ cấm rượu, nên bắt cứ là ông gì đầu ghiền rượu cũng phải chịu nhịn, chớ lấy một người dùng bực mua một lượng rượu tại nhà hàng cũng không có. Thế mà anh chàng Ansoldi (người ta nói rằng anh ta thế quyền cho anh Al Capone) khi gặp ông Gamet lại mới cái nhà hàng lớn tại New Jersey thì anh ta hỏi ông ngồ uống rượu cô-nhắc không? Ông Jamet nghe hỏi còn đang ngỡ lấy làm lạ chưa trả lời thì anh Ansoldi biểu tên bồi chạy ra ngoài xe hơi của anh ta rồi gỡ của kiến kèn tên sốp-phơ biểu nó đưa hai ve rượu cô nhắc Brandy.

Nếu nói có hai ve cô-nhắc thì ở bên Âu-châu cũng ở các nước khác, đều ấy không có chi làm lạ, chỉ như ở một nước cấm rượu mà uống được một lượng rượu cô-nhắc đứng nói chi tới một ve, thì cũng như uống được một ly liên được. Việc nhà-nước cấm rượu tại Huê kỳ nghiêm lắm. Tàu-bè ở các nước chạy tới địa phận Huê-kỳ thì cũng phải chịu nhịn hèm rượu nữa, vì hễ tàu bè ở Âu-châu chạy vừa tới số đoan, đàm ngó thấy cái đọn hình đồng « Tự do » thì quan tàu đã cho hành-khách hay trước rồi. Ai muốn uống rượu gì thì uống cho đã đi, rồi đến khi rượu lại không bán nữa, chỏ tàu tới Huê-kỳ rồi hễ lính đoan thấy rượu thì làm giấy phạt nặng. Còn tàu bè các nước tới kỳ số Thương chánh xuống xét kỹ lắm nên không thể nào lợi vào đất Huê kỳ những rượu lậu được. Tuy là việc cấm rượu gắt gao lắm, nhưng mà bọn đi buôn lậu đầy. họ nhờ có chẳng những có thế-lực k-ên-thiên mà hỏi, họ lại còn ở trong cơ nhiều cái hễ lực khác nữa là họ có sẵn máy bay, tàu-bè, xe-hơi thiết giáp, có ngàn muôn người có súng-ống thuốc đạn, có súng liên thanh, súng đại bắt, dám sống chết trong lúc họ đi đó lậu. Còn mấy anh chàng đi các bọn đi đó lậu-hi tại thành thì lớn có nhiều cái lậu đãi to, xe-hơi đủ kiểu, ra đi đâng cũng như một nhà triệu phú.

Đến nay nghe nói nhà-nước sẽ cho dân Huê-kỳ uống rượu lại thì ai ai cũng nói bọn đi buôn đó lậu phải tiêu mất. Dễ tiêu mất đi mà coi. Bọn nầy hễ hết đi buôn lậu thì họ lại xoay qua nghề làm đi dọa hầm chẳng mà ăn tiền. Cái nghề nầy cũng là cái nghề ăn-cướp của cha người ta chớ chẳng phải thường.

(Sẽ tiếp) PHI-LIÊM.

Hãng Air-Orient bị mất gói đồ 26.000 quan

Hôm 23 Janvier vừa rồi, chiếc máy bay hãng « Air Orient » ở Pháp qua chở thơ từ và chút ít thương hàng-hóa. Sau khi sở Thương-chánh và Bưu-điện khám xét, thì người ta khai mất một gói hãng có 3 chiếc nữ-trang bằng bạch-kim platine giá 26.000 quan, không thể tìm ra được.

Lần đó, ông D... đã có tờ kêu nài, và đã có cuộc điều-tra. Người ta xét thử chuyện cấp ấy, xảy ra trong khi đi đường, hay khi đến nơi.

Vả lại, ông D... làm việc ở Thương-chánh dự việc xét thơ từ, hàng-hóa trong máy bay hơn 5 ý ở Tân-sơn-nhứt có nhờ rõ-ràng cầm nơi tay một cái hộp cây nhỏ đựng 3 chiếc nữ-trang. Vậy thì quả việc mất đó là khó đã đến nơi.

Viên sốp-phơ cầm tay-hành xe camion chở thơ từ và hàng-hóa từ Tân-sơn-nhứt về, khai rằng những hàng-hóa đều bỏ trên xe và chở về hết.

Gói hàng ấy nghe rằng của một hãng bên Pháp gởi qua cho ông Valich ở đây, song không biết họ có bảo-kê cho gói ấy không.

TIỂU-THUYẾT

Vì đâu phải chết?

BÊN TRƯỜNG NHỈ.

Cuộc bán bùa trừ bịnh ho lao 1932-1933

Từ bữa 20 Décembre 1932 đến 20 Février 1933

Mua một lá bùa trừ bịnh ho lao, ấy là chỉ có một đồng su mà còn bình phục bình phục.

MẤY LỜI CẮT NGHĨA CỦA

Ban tổ-chức cuộc Chợ-phiên ở Travinh

Báo L. T. T. V. xuất bản ngày thứ hai 6 Février 1933 có đăng ở mục xã-thuyết một bài nói về cuộc chợ phiên ở Travinh.

Sau khi kỳ tên rồi, tác giả bài ấy có tái-bút mà nói thêm về việc bán giấy vô cửa. Tác giả nói không biết trong việc tính số sách của ban tổ-chức, các ủy viên làm thế nào tính cho phân minh được vì tác giả thấy người lớn trả 0$20 lấy một con cò bỏ lao 1 su mà một đứa nhỏ trả 0$05 cũng lấy một con cò bỏ-lao 1 su làm giấy vô cửa.

Cách làm việc của ban tổ-chức chúng tôi thì người ở Travinh có mua giấy đi xem hai bữa chợ phiên không cần lấy chi làm lạ, nhưng với độc-giả của qui báo ở trong ba kỳ, ai nghe mấy lời trên kia của tác-giả T. T. cũng phải có ý nghi-ngờ, nên bản tổ-chức chúng tôi cần phải có mấy lời giải đáp ấy để cắt-nghĩa cách bán giấy vô cửa chúng tôi sắp-đặt trong hai ngày chợ phiên ấy.

Nghĩ vì gặp lúc kinh tế khuẩn-bách, ai cũng tùng tiện, chúng tôi sợ cuộc chợ phiên không đặng kết-quả mỹ-mãn nên đều chúng tôi chỉ-y nhứt là làm cách nào cho liền tổn-phí thật ít hơn hết.

Chúng tôi nghĩ đầu cho tiền thâu vô không nhiều mà tiền tổn-phí ít thì cũng không đến lỗ. Vì muốn tránh tổn-phí nên chúng tôi không mướn in giấy vô cửa. Chúng tôi lấy cò bỏ-lao bán làm giấy vô cửa. Nhưng có bỏ-lao bán làm giấy vô cửa, chúng phải đề y-nguyên như vậy mà sự người ta trảo cò khác. Những cò ấy chính quan Chủ-quận Châu thành là ông Hồ-quang-Hoài, thay mặt cho quan Chủ tỉnh là Chánh Hội trưởng hội Chẩn-tế tương liếu xã-hội mà ký tên và đóng dấu ngoài bìa mỗi mỗi tập. Còn trên mỗi con cò thì nơi khoản răng-cưa trắng đều có đóng con dấu ngày tháng. Những cò đóng con dấu ngày 31 Janvier 1933 thì bán bữa đầu, bữa sau thì đóng con dấu ngày 1er Février 1933. Cò ấy lại chia ra hai hạng, hạng 0$20 và hạng 0$05, mỗi đều có chữ của Chủ-quận biên ngoài bìa. Thứ bán hai cái thì thân con cò để y nguyên, còn thứ bán năm su cho con rít thì có gạch một hàng lớn bằng mực trên thân con cò. Người lớn cầm một con cò trên thân có gạch mực thì vô cửa không đặng. Khi vô cửa, ban ủy-viên xét giấy lấy con cò mà xé chỗ răng-cưa có đóng dấu ngày tháng, còn con cò thì trả lại y nguyên cho người đi xem hội chợ. Nếu xem rồi đi ra thì mỗi lần vô đều phải mua cò khác. Con cò dấu con nguyên mà mỗi răng-cưa trắng trên ấy có đóng dấu ngày tháng không còn dùng vô con cò thì chẳng đặng vô cửa.

Tại hai chỗ bán giấy ở hai đầu đường thì luôn luôn có qui ông Huỳnh-thiên-Kim và Phạm-văn-Liêu thay phiên kiểm-soát. Tiền bán vô cửa được bao nhiêu thì trong 20 phút hoặc nửa giờ ông Huỳnh-thiên-Kim đến làm biên lai thâu nhận. Tại cửa chánh thì có một ban ủy viên coi xét giấy có qui ông Huỳnh-văn-Phước và Lâm-Sang thay phiên nhau ở thường-xuyên mà kiểm-soát.

Cách chúng tôi sắp đặt bán giấy vô cửa vừa nói trên đó, việc xong rồi chúng tôi thấy thật là đúng với sự tiêu liệu của chúng tôi. Chúng tôi bán gần sáu ngàn con cò định giá năm su và trên năm ngàn con cò định giá tám cắt. Nếu in giấy vô cửa thì phải in một trăm hai chục xấp, mỗi xấp trăm tờ. Một trăm hai chục xấp giấy ấy phải bao nhiêu tiền?

Còn nếu ai dựa ($20 thì phải trao một xấp cò bỏ-lao 0$20 theo ý tác-giả T. T. thì cò bỏ-lao ở đâu có cho đủ vì cò bỏ-lao về phần bàn Trị sự hội Chẩn tế tại tỉnh phải bán chỉ còn độ chừ 670$00 Phần việc bán Tổ chức hội chợ là kiếm cho đặng một số tiền đặng mua những cò còn dư đó. Cò bán vô cửa là chúng tôi lấy cò thay cho giấy vô cửa, chớ không phải một con cò 1 su bán 0$20 rồi tẻ lợi được 0$19. Xong cuộc chợ phiên chúng tôi giao đủ tiền cho hội Chẩn-tế tương-liên. Hỏi ấy sẽ trừ số 67$00 mà mua cò bỏ-lao còn dư. Cò bỏ-lao ấy sẽ hủy bỏ vì hết mùa bán nó (campagne de la vente des timbres antituberculeux) thì nó không còn giá trị gì cả.

Những cò bỏ-lao của quan Chủ-quận Hồ-quang-Hoài ký tên, đóng dấu ngày tháng và biên giá tiền thì ông giao cho ông Huỳnh-thiên-Kim có số nhứt-định và có biên nhận hẳn hòi.

Hỏi chợ bế mạc tối bữa 1er Février, qua ngày 3 Février, ban Tổ-chức nhóm tại nhà Hội-quán hội Canh-nông mà tính sổ sách. Ban Tổ-chức làm việc luôn từ 9 giờ ban mai tới bốn giờ chiều, có quan Chủ-quận Hồ-quang-Hoài thay mặt quan Chủ tỉnh mà chứng giám. Xem xét sổ thâu xuất, ban Tổ-chức làm b ên bản đem trình liều cho quan Chủ-tỉnh coi thêm t i eo đã minh biên lai về số tiền xuất.

Biên bản của ban Tổ-chức hội chợ, ai muốn xem xin đo nơi quan Chủ-tỉnh hay nơi qui ông Nguyễn-văn-Chưởng và Huỳnh-thiên-Kim.

Ban Tổ-chức cho chợ phiên ở Travinh.

Biên bản của ban Tổ-chức hội chợ, ai muốn xem xin đo nơi quan Chủ-tỉnh hay nơi qui ông Nguyễn-văn-Chưởng và Huỳnh-thiên-Kim.

Ban Tổ-chức cho chợ phiên ở Travinh.

NGUYỄN-VĂN-CHƯỞNG
Đốc-học trường tư N. V. C.
HUỲNH-VĂN-PHƯỚC
Giám-đốc trường Tiểu-học.
HUỲNH-THIÊN-KIM
Tổng-lý hành-chánh Hội Canh-nông Ngân-hàng.
PHẠM-VĂN-LIÊU
Trưởng-tộc.
LÂM SANG
Giáo-sư thượng hạng.

∴

Lời Tòa soạn: — *Đọc hết bài trên đây, chúng tôi thật lấy làm tiếc cho mấy lời tái-bút của tác-giả T. T. bài đăng hôm trước vì vội-vàng quá mà làm phiền cho ban tổ chức cuộc chợ Phiên ấy. Vậy ng ười chẳng ái đáng bất cứ nghĩa đây, tức là vừa làm hài lòng thuật vừa làm bất cải-chánh bài trước.*

Nói lại chúng tôi còn ngỏ ý lấy làm hoan nghênh cái ý kiến rất hay của ban Tổ chức đã khéo sắp-đặt nên mới được kết quả một cách rõ-ràng mỹ-mãn như-hể.

Nói bao mai chúng tôi sẽ đăng rõ cái kết-quả hoi bữa chợ Phiên nầy, số thâu và xuất của ban Tổ-chức đã tính xong.

Cùng Độc-giả yêu quí

Vì có việc phải sắp đặt trong toà-báo ' g', nên chúng tôi xin qui độc-giả yêu mến của tập-chí « FOOTBALL » cho phép chúng tôi định bản lối ngày 1er Mars 1933. Trong thời-gian chúng tôi nghỉ đây thì tự-nhiên không kể cho qui độc-giả đã trả tiền mua báo rồi.

Trinh-thám của nước Pháp

Cô Mạc-túy-Nga

(Tiếp theo)

Cô Mạc-túy-Nga quẩy cái máy ren-ren rồi kêu ngay quan Sứ-thần A-lơ-măn mà nói: tôi Mạc-túy-Nga là viên tùng sự của ông Holberg đây. Tôi có nhiều điều rất trọng hệ muốn cho ngài biết nên xin ngài định chỗ kỳ ngộ, cho tôi đến đó.

— Sao cô không nói với ông bá-tước ấy?

— Vì tôi muốn nói chuyện của ông nên tôi muốn cho ngài hay trước chớ nên chờ đến chuyện lộn xộn xảy ra tại Madrid.

— Thế thì 12 giờ trưa, tôi rước cô.

Đúng 12 giờ cô Mạc-túy-Nga đến tại Sứ-quán A-lơ-măn xin quan Sứ-thần A-lơ-măn phải để cho cô ta về Pháp. Cô ta lại thuật đầu đuôi các việc cho quan Sứ-thần nghe và lại nói cô ta có mấy cái thơ kín của ông Holberg cô ta muốn cho chuộc 50 ngàn pesetas.

Quan Sứ-thần A-lơ-măn nói: tôi không phải là người để cho cô dọa hầm.

Cô Mạc-túy-Nga nói: không phải tôi dọa hầm. Thật sự như vậy. Tôi dám chắc rằng tôi chừng tôi đưa cho ông thấy cái chìa khóa nầy ra thì tôi dám chắc ông cũng phải giúp cho tôi nữa.

Quan Sứ-thần nói: Chìa khóa gì?

Cô Mạc-túy-Nga nói: Chìa khóa tủ sắt để giấy tờ ông Holberg chớ chìa khóa gì?

Quan Sứ-thần A-lơ-măn ngẫm nghĩ một hồi rồi nói: về mấy cái thơ thì để cô tính với ông bá-tước vì ngài là kẻ thạo việc biết xử sự không lẽ ngài bỏ qua. Còn cái chìa khóa thì cô muốn đó bao nhiêu tiền?

— Nói vậy chớ tôi đòi hỏi su nhỏ gì mấy cái thơ và cái chìa khóa hết. Tôi chỉ xin để tôi bằng yên, đừng ai làm rộn tôi hết.

Điều đó được lắm. Cô thông thả.

— Vậy thì chiều nầy tôi ngồi xe-lửa Sud-Express mà đi. Tôi xin ông hứa với tôi một lời là bảo hộ tôi thế nào tới về tới nước Pháp. Tôi không còn lo ông làm trở ngại cuộc hành trình tôi và cũng hết sợ linh tuần-cảnh Et-banh-nhon theo làm rối tôi nữa phải không:

— Quân-tử bất bí ngôn.

— Thế thì tôi xin chào ông tôi về. Chìa khóa đây nè.

. . . . . .

Khi cô Mạc-túy-Nga ở Sứ-quán bước ra thì có một người tròng như điên ở trên xe-hơi nhảy xuống, chạy lại nói: Cô nói hết dẫn đuôi cho quan Sứ-thần phải không.

— Phải. tôi nói hết nhưng tôi không nói việc tôi phản ông. Tôi cứ giữ mấy cái thơ của ông đến chừng nào tới địa-giới nước Pháp ông Halphan đưa cho tôi 100 ngàn pesetes rồi tôi sẽ trả thơ lại. Việc giao ước đã đành như vậy xin ông nhớ.

— Tôi thề rằng không để có qua khỏi địa-giới Et-banh và tôi không chịu su nhỏ nào cho cô hết.

Còn tôi, tôi hứa sẽ qua khỏi địa-giới Et-banh như chơi. Cho ông giỏi thì ngăn đón.

. . . . . .

Qua ngày sau 7 giờ sớm mai tại ga Irun thiên hạ kể tới người lui rộn rực.

PHI-LIÊM.

(Mai tiếp).

Lời thành-thật mạch giùm

Từ bình-sanh tôi không biết thổ-phụng hay là nói sai; vậy tôi cho phép ông Hội-đồng François SỰ ở 68 Boulevard Bonnard Saigon được đăng lời thành-thật nầy vào báo mà làm quảng cáo.

Thế thường hễ món hàng bán trước thì là hàng tốt, còn chi tồn lại là xấu, song ông lại khác, ông là nhà lão-luyện trong nghề bán Hội-xoàn, nên ông để dọng lại một mớ bột thật tốt cho để bán lấy lúc sau. Như hôm tuần rồi tôi đã mua, tôi thà-thật thuở nay tôi ít từng trải hột xoàn, tin lời ông mà mua, mà quả thật đem về người ta khen lời thành-thật của ông và giá ông bán; vì có ý dẹp tiệm nên rẻ thật.

Tôi thấy sự thành-thật và nghe ông còn không bao nhiêu nữa bán hết sẽ thôi, nên có mấy lời khen và giới thiệu giùm đồng-bào ai có hữu sự mua chút ít kẻo hết, sau đến tiệm khác mua mắc rất uổng....!

TÔ-VĂN-TỐT.
Điền chủ ở Cántho.

Trường « VOVAN » Cantho

Vài điều cần ích về ngôn-trường

Kể từ ngày 1er Février 1933 Bổn trường xin sửa ngôn-trường lại như sau đây đặng hợp với thời cuộc xứ Nam trong lúc kinh-tế khủng-hoảng

LỚP	Ở TRONG	Ở NGOÀI
Lớp năm thứ nhứt...	17$50	6$00
id. nhứt.....	15.50	4.00
id. nhì.....	15 00	3.50
id. ba.....	14.50	3 00
id. tư.....	14.00	2 50
id. năm.....	13.50	2.00
id. sáu.....	13.00	1.50

Xin nhớ ngày tựu trường là 2 Février 1933 nhằm ngày mồng TÁM tháng giêng Annam.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 13 Février 1933.

	13 2	11 2
Nhà-nước.....	10F 06	10F 06
Ngân-hàng Đông-pháp....	9 92	9 92
Banque Franco-Chinoise..	9 92	9 92
Financ. Fse. et C.....	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai.....	9 92	9 92
Chartered-Bank.....	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit...	9 92	9 92

MỄ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao lãy luôn gia tàu 68 kilos

Paddy pour rix de choix.....	1$68 à 1$73
Paddy pour rix numéro 1....	1.62 à 1.65
— n. 2,40%, Japon.	1.47 à 1.52
— n. 2,50/55 %, Java.	1.39 à 1.42
Paddy alimentaire	1.37 à 1 39

Trung-Nhựt xung-đột

Nhựt được Tàu thua là bởi tại sao? Thưa là tại quân Tàu nhiều quiền thuốc phiện. (trong người không được mạnh khỏe nên không địch nổi quân Nhựt. Nay Chánh-phủ Tàu có nhờ bổn-hiệu chế cho 1 thứ thuốc cai nha-phiến thật hay để quân linh dùng cho khỏi ghiền, nên bổn-hiệu gia công nghiên-cứu những sách Đông-Tây + học xét hình lịp phương chế ra một thu thuốc cai nha-phiến, đặt tên là « VĂN-MINH GIỚI-YÊN HOÀN » uống vào rất mạnh khỏe mà không sanh bịnh, nặng đó 2 tuần-nhẹ 1 or tuần lễ là biết bịnh ghiền, nước-không bỏ được thời trả lại tiền, khi mua phải nói rõ ăn nhiều hay ít, có tật bịnh chi không, người khỏe hay yếu, để tôi chế thuốc cho hợp với bịnh, gởi đi bỏ xong, có ngài nào trong người không có bịnh chi, duy có bịnh ghiền thôi mua thuốc đã chế sẵn ở bổn hiệu hoặc ở các nơi đại lý của bổn-hiệu + ông vậy Thuốc « VĂN-MINH GIỚI-YÊN HOÀN » hạng nhứt 5 $00, hạng nhì 3 $00, hạng ba 2 $00, hạng tư 1 $00 một chai, ngài nào muốn cho người thân sức khỏe trong khi bỏ hút, nên dùng ti đm thuốc bổ 2 $00 một hộp. Trong hiệu có thầy xem mạch, chữa đủ các bịnh người lớn trẻ con, khi các ngài cần thuốc gì xin gởi thơ về kẻ bịnh để phong-bì cho chữ-nhân.

M. TRẦN-ĐẮC-SỬ
Hanoi -:- 38, phố Nhà-hỏa -:- Hanoi.

SIROP PEYRARD
(NƯỚC-ĐƯỜNG PÊ-RA)
ở tỉnh ALGER và
MẶT-HOÀN PÊ-RA số 2
Thần hiệu trừ tiệt bịnh
GIANG-MAI
BÁN Ở CÁC HÃNG BÁO-CHẾ TÂY LỚN
NHÀ CHUYÊN-MÔN PÊ-RA (PEYRARD)
ở số nhà 46, phố Grenelle, PARIS

GLANDOVITAL
thời bùổi mới — kiểu cách mới
thanh-xuân cường-lực
thang DƯỢC bằng TINH-QUẢ

GLANDOVITAL
trích ở tinh-quả các loài thú tròn lựa vị mạnh nhứt về trong khí tinh-quả ấy đương hàng cường chất ấy chỉ dùng như sau nầy:
chỉ bịnh tri-não và kém ngủ.
khi thân-thể mệt và tri-tuệ trụy.
khi toàn thân và trí đều nhu nhược.
mùôn tự sức và phục não.
dùng sau khi nóng lạnh.
chữa chứng già sớm.
cho thanh-niên và hoa-mỹ.
chữa liệt dương và phụ âm.

GLANDOVITAL
Vì mau kiến hiệu và nhiều lần bắn vào các tạng, cho nên phục hồi rất công hiệu, mà làm cho tạ được khoan khoái trong thân thể và hồi xuân.

Dùng :
GLANDOVITAL H cho đàn ông.
GLANDOVITAL F cho đàn bà.
Uống hết một lọ thử nhứt, thấy người khác khỏe khoắn, để chịu hơn. Vậy nên uống hết cả liều, thêm hai lọ nữa.

LABORATOIRES ORMOS
31, Rue Le Peletier, PARIS (9e)
Sai-gon : Bán tại hãng báo-chế MLS, số nhà 105 phố Catinat.

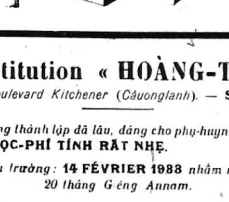

Institution « HOÀNG-TỶ »
80, Boulevard Kitchener (Cầuông lanh). — SAIGON

Trường thành lập đã lâu, đáng cho phụ-huynh học sanh tín cậy. **HỌC-PHÍ TÍNH RẤT NHẸ.**

Tựu trường : **14 FÉVRIER 1933** *nhằm ngày 20 tháng Giêng Annam.*

TRƯỜNG XE-HƠI
97 Lagrandière — SAIGON
Thi xe lửa và xe nhỏ — Học giờ và học mão
Ăn ở nơi trường
Lấy giấy thi mau. — Giá rẻ
— Nơi đáng tin cậy —
CÓ DẠY HỌC MÁY
Chủ nhiệm : TRỊNH-HƯNG-NGẬU

THUỐC SI-TI-MUY-LON
(STIMULOL)
HIỆU CHẤN-LỰC CHO CÁC NGƯỜI YẾU-ỚT, KẺ QUYỀN-DẠI, NGƯỜI LIỆT-DƯƠNG.
Bào chế theo hoá-học tại viện thuốc quan đốc-tờ thành Ba-lê số 177 phố Jeanne d'Arc, Paris.
Thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) hồi-sinh được bộ máy thần-kinh.
Công-hiệu thần-tốc và lâu-dai. Có bằng ngàn dấy chứng-thực
Xin hỏi tại hãng báo-chế Pharmacie Centrale J. MUS, đại-lý ở Saigon nhớ dặn rõ-ràng về thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) không mất tiền.

BỆNH RUN
nhứt-quyết trừ tiệt bằng thuốc « Tcenifuge Français
của quan đốc-tờ DUHOURCAU
tiếu nhứt. nhẹ mà rẻ
là thứ thuốc rất
chỉ 12 viên là khỏi không cần thuốc tẩy.
Nhà bán thuốc cho bộ Thuộc-quán và bộ Thuộc-địa.
Bán tại nhà LECOUX Frères
6, Rue Louis-Blanc, La Garenne (Seine)
Trước tại số nhà 10, phố Turenne, Paris
và Bán ở các hãng thuốc lớ.

Điểm mắc điểm
Nghe đồn dây thành-phố Sa'gon rằng điểm có-bạc lận nhứt ở Saigon mới bị một tên điểm *Bắc-kỳ* vô ăn mấy đêm trên ba-trăm-ngàn đồng.
Thảo cách nào phát cách ấy, chẳng lạ gì. Đây là bởi là:
« Điểm mắc đ êm mới mầu » Chưa nên ăn c.... với ớt mà ch... cho rồi sao.

MUỐN BÁN
Ba trăm đồng một cái xe trong hai cái muốn bán: 1e Limousine Berliet, đạp chạy máy và bình mới, ít nao essence. 2e hay là cái xe Camionnette chở được 18 hành khách, hiệu Citroën.
Do tại 302 đường Paul Blanchy—SAIGON.

RƯỢU BẠT-HẢ **GET**
PIPPERMINT
GET rượu nầy uống đã mát mẻ mà mắt khan tiếng.

Mới xuất bản.
L'Emploi des modes et des temps des verbes en français
par NGUYỄN-NGỌC-ÂN
(1er vol. — Tous les temps de l'indicatif et du conditionnel)
Sách được 180 trương lớn, viết rất lý-tưởng, đã bỏ vào hết 10 năm công-phu để giúp các bạn có chí trong sự học văn Pháp cho được đúng đắn.
Sách viết toàn bằng chữ tây, từ lớp nhứt sắp lên dùng đặng. ĐỦ HƠN CÁC SÁCH KHÁC.
Có trữ bán tại nhà in **UNION** *và nhà in* NGUYỄN-KHẮC
116 Rue Le Grandière Saigon
Giá mỗi cuốn 1$ 20

ĐOẢN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Vì đâu phải chết?

của VĂN-HÒA (Tân-vạn).

(Tiếp theo)

Ôi ở đời có cái chi đau-đớn, uất-ức bằng mình có một tâm-sự riêng, không thể tỏ ra, khác nào như bị nhốt, nơi một chỗ tối-tăm vô không-khí. Chàng Trọng-Thủy cũng bị chịu số phận ấy. Thật là tức-tối, xốn-xan, lắm lúc chàng đi đến nơi chỗ có Lang bị nạn, dường muốn thấy cảnh vật đặng giải khuây tấm lòng.

Một buổi chiều kia, chàng đang tư-tưởng, thiết-thiết vẻ nỗi khổ tâm, ôm chịu nơi lòng, trên con đường gập-ghề, bỗng có một con bé lối chừng mười tuổi đến trao cho chàng một gói nhỏ và thưa rằng : « Có hai tôi kính gởi vật nầy cho thầy ».

Cô hai! Cái tiếng cô hai có cái mãnh lực gì mà làm cho lòng người đang khó héo lại vội tươi; có khác nào nước Cam-lồ của đức Phật Quan-Âm rưới xuống trần cứu khổ.

Nỗi mừng nầy, có nỗi mừng nào hơn khác chi cây khô gặp nước bình ngay gặp thầy, Trọng-Thủy lật-đật mở gói ra thì thấy, một cái khăn lụa thêu, với một miếng giấy nhỏ viết như vầy :

« Kính thưa thầy Hai,

« Trước khi đọc bức thơ nầy, em « xin thầy chớ chê cười em sao phận « gái, lỗi đạo khuê-môn, dám viết « thơ cho trai, dầu ngay thật thế « nào, người đời cũng để tiếng dị-« nghị, thì em thật lấy làm may mắn.

« Em sở dĩ để cho bút kẻ giấy « trắng đây, ấy chẳng qua là ơn thầy « em mang rất nặng, không thể đáp « đền, nay em chẳng nệ tài sơ sức « mọn thêu ra cái khăn nầy, em kính « tặng xin thầy hãy nhận lấy, chớ « với chế vật bèn mà chối từ thì dầu « đến chết ơn qui báu ấy em cũng « chẳng đám quên.

« Nay kính,

« Em : HUỲNH NHƯ-LANG ».

Kia là cái khăn màu hường, mùi thơm bát-ngát đang ở trong tay Trọng-Thủy, phất phơ vì gió, kia cặp chim oan ương đâu trên nhành mai thêu trong khăn, dường như cùng nhau liu-lo trò chuyện rất ân-ái.

Trọng-Thủy lúc nầy như tỉnh như say, chàng tưởng đâu mình đương mắm trong mộng, một hồi lâu chàng mới nói với con nhỏ đem thơ rằng : « Em về thưa lại với cô Hai : qua lấy làm cám ơn cô Hai có lòng chiếu cố đến ».

Luội huội quan âm thấm thoát, đã đến ngày tựu trường. Trọng-Thủy, như anh em chúng bạn, lo sắp sửa quần áo động ngày mai lên đường.

Cái ngày hôm nay là ngày gì? Sao mà rất ngắn-ngủi, mới sớm rồi lại trưa.

Ngày giờ đã tới, mà ruột rối như tơ vò, Trọng-Thủy lúc nầy không còn sức tự-trị mà chống chỏi với nỗi khổ tâm nơi lòng, chàng bèn gan viết một bức thơ, nhờ thằng Hường là đứa ở, trao giùm cho cô hai Lang. Thơ như vầy :

« Cô Hai,

« Chỉ còn có một đêm nay nữa là tôi phải xa cách cô trong một cái thì giờ rất lâu đặng mà vào chốn học-đường. Vậy đâu thế nào, rồ « cô coi bức thơ nầy rồi, cô có đến « chi chắp trách tôi, tôi cũng vui « lòng mà tự nhận lấy, chớ tôi không « thể riêng ôm chịu một mối thắm « sầu nơi cảnh xa vật lạ.

« Trước khi xuống bút mà viết « bức thơ nầy, tôi đã lắm phen bình « tâm suy nghĩ; nhưng than ôi, nỗi « khổ nầy biết sao khuây giải, khác « nào bịnh ngặc chờ thầy, ngoài cô « ra thì còn ai đâu mà đáng cho « tỏ nỗi niềm tâm-sự.

« Tôi cũng tự biết rằng : Cái tuổi « của tôi đây là cái tuổi cần phải « đổi mới, sôi kinh nấu sử mới phải, « chớ có lẽ đâu vì một chữ tình mà « làm cho tương-lai, hy-vọng qui « báu kia phải tiêu diệt hay sao ?

« Nhưng người trên trần hay sanh « ra ai lại chẳng có tình, nếu người « mà vô tri, vô giác thì có khác nào « cây kia không có lá, bông nọ chẳng « trổ mùa xuân, thì đâu phải là « người. Huống chi tôi đây, cũng « như ai nào phải cỏ cây, sắt đá chỉ « mà chẳng có tình.

« Tôi tự biết sự khổ bại, nguy-« hiểm nơi hai chữ ái-tình, nhưng « tránh không khỏi, có khác chi một « kẻ đang chới-với nơi biển tình chỉ « còn một cái hy-vọng cuối cùng là « chờ người giải cứu. Mà cái người « sẽ ra tay tế-độ ấy là ai ? Chính là « cô vậy.

« Cô Hai, xin cô hãy suy cùng, xét « cạn mà cho cho tôi là một kẻ đa-« tình đám thốt ra những lời quá « đáng, thì cô khác nào cô bảy ra « trước mặt tội một bức tranh thêm « dặm. Tôi nỏ đèn cô, rồi tôi nhờ ma « nầy là ngày tôi phải xa cô, ôi! thật « là đau-đớn.

« Nếu cô cho những lời tôi nói trên « là những lời thật, và chẳng phụ lòng « của kẻ đang trông mong mỏi đợi, kẻ vì « cô mà đêm ngày sầu thảm thì đêm « nay lối 10 giờ, cô đợi gặt đến lại x... « nơi đó sẽ có tôi ứng chờ, như hi-vọng « của tôi đây sẽ đặt-thành, dầu ngày « sau, phải chịu muôn đều đau-đớn « tôi đây cũng vui lòng mà cam lấy.

« Nay kính, TÂN-TRỌNG-THỦY ».

Còn nữa

Những nơi đại-lý
Sách Phật soạn bởi Đoàn-trung-Còn

Baclieu : Được Yên, Ng.-trung-Huế ; *Bienhoa :* Dương-tấn-Thân ; *Cantho :* Ho-lưu-Tô, nhà in Au-hà; *Cholon :* Phước-lâm và Phước-sơn tự (Các-đước) ; *Chaudoc :* Hòa-sanh; *Gò dinh* M. Mên (Secrétaire Hocmôn); *Gocong :* Gocong Photo ; *Mytho :* Nguyễn-văn-Ký. Café Nữ-Quán (Cailậy) ; *Rachgia :* Ng.-ngọc-Thái ; *Sadec :* Ng.-v-Hành, Huỳnh-tấn-Trừ (Tân-đông) ; *Soctrang :* Lý-công-Quân ; *Tân-an :* Ng.-v-Nhiều, Nguyễn-thành-Phát Giáo-thọ Chùa-Bà ; *Thudaumot :* Phan-văn-Sửu, Hương-bộ Chữ (Bến-súc) ; *Vinhlong :* Hồng-lạc-thơ-quán ; *Phanthiet :* Trúc viên, Bazar Minh-Nguyệt ; *Thanhhóa :* Chu-đình-Quán ; *Hué :* nhà-in Bắc-Lập, Quang-Hải ; *Pnompenh :* Huỳnh-Tri, Trần-Trinh, Trương-Xuân ; *Hanoi :* các nhà sách ; *Haiphong :* Nam-Vân. Tổng-đại-lý : Tân-á-thơ-xã, 89 đường Marchand Saigon

Khẩn đen Suối-đờn
HẠ GIÁ

Tôi còn dư vài chục kiểu khẩn đá rất đẹp tùy theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tốt rồi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân sở phí tôi chịu. Qui ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem mấy đờn sau đề bề lựa khẩn cho vừa ý.

Saigon Nguyễn-Đức-Nhuận rề trở lên, và Âu Meilleur prix tại gare Dakco có bán khẩn nầy, Vân-phú - Triệt Phước - hiệp Long-thành cũng có.

Hàng bạc nhứt ..... 2$70
Nhẫn gò hoặc cẩn nhưng 2 20
Thứ thường ngoài chợ.. 1 .10

Nguyễn-văn-Búp
Kỹ nghệp Suối đờn
par Lai-thiêu *(gare) Binh-nham*

Pensionnat NGUYỄN-ĐÌNH-KẾ

1 và 3, Rue Lanzarotte (Tân-định) -:- SAIGON

NGÀY TỰU TRƯỜNG: 2 FÉVRIER 1933

A) Có: Cours Supérieur, 1re, 2e, 3e, 4e Année
B) Có: Nhận học-trò rớt diplôme học để thi lại
C) Có: Các Giáo viên:

a) **Chuyên môn dạy pháp-văn, luân-lý sử-ký, địa-dư** — Mme Trần-văn-ỔM, Giáo-viên. MM. Kiều-công-GIÁ, Giáo-viên. Nguyễn-đình-KẾ, Đốc-học.

b) **Chuyên môn dạy học toán** — Tạ-thu-THAU, Giáo-viên. Trần-văn-TỶ, Cao-đẳng Sư-phạm. M. MICHEL, Cử-nhơn.

c) **Chuyên môn dạy cách-trí** — MM. Trần-văn-ĂT, Cử-nhơn. Trương-v-HUẤN, Cử nhơn. M. Lương-bá-VIỆM

d) **Dạy về** — Các ông tập-giáo-viên *(répétiteurs)*

Vẽ tất cả các môn học — MM. Nguyễn-đình-KÍ. Ton-thất TRẠC, Tú-tài bản xứ, Cao-đẳng Sư-phạm

Nên chú ý: ở trường Pensionnat Nguyễn-đình-Kẻ

1) Các ông Cử nhơn dạy từ lớp 1re Année
2) Số học-trò lấy có chừng, xin mau kẻo hết chỗ

Thơ từ, mandat xin gởi cho
M. NGUYỄN-ĐÌNH-KẾ
1, Rue Lanzarotte — SAIGON

Bình sang độc
và dưỡng tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trương văn Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0$90. — Ở xa gởi luôn 1$00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

DÂY RANG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng hàn Pháp mới gởi sang các thứ dây hàng (*Harnais*) cho viên-quan như Bộc-phủ, Phủ, Huyện, Công-tằng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Bố-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Kính cùng quí hữu ý

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Enseignement Primaire,
Primaire Supérieur et Secondaire

LYCŒUM LIBRE HONG-BANG

68, 70, Rue Jules Ferry et 86, Rue Lamblot -:- HANOI

Là Trường tư to nhứt (5 Đông-Pháp chỉ mới có Trường này được phép mở đến ban Tú-tài (Classe du Baccalauréat) có lớp rẻ ghép với học-sinh có tiền lớn, cho đến dạy pháp-văn, toán-pháp, viết học, có lẽ nên chọn thứ sĩ Nguyễn Khắc Hiếu cũng đến dạy bản văn và nghề văn buổi tối. Có chỗ cho học-sanh ăn ở trong trường. Tiền ăn học không tăng nữa. Có phương thí nghiệm, có thư viện, xem sách, có sân chơi tim tẻm dầy rồi rộng non một mẫu tây vuông, kỷ luật rất nghiêm nhặt. Giáo sư (Tây Nam) tú-tài, cử-nhân, Kỹ sư đều lòng giúp việc.

Quản-lý: ông Laurel le Perron, Cử nhân khoa văn chương, triết học, nguyên hành sự Cửa tiệm toàn quyền Đông-pháp, đã diễn thuyết hơn 100 lần các tỉnh trong Nam ngoài lắc đã dạo luyện cho học-trò Âu-niên bên Pháp trong khoảng 30 năm trời nay lại để hết tâm lực rèu cặp cho học-trò thiếu-niên Annam cho chúng được thành tài.

Ngày 15 Octobre sẽ có một trường qui mô kỷ luật như trường học sanh nhà buynon học sanh khó gặp dịp nào về sau đục nữa.

Ngày khai trường để 1er Septembre song vì người xin học đông quá và chữa sửa nhà trường chưa xong, nên mới có các lớp về sơ đẳng (cycle primaire) và về ban Tú tài cycle secondaire) bắt đầu học còn các lớp Cao-đẳng tiểu-học (cycle primaire supérieur) bắt đầu khai giảng ngày 5 Septembre.

N B — Ai ở xa ra, không thi được vào trường nhà nước chêm trễ ngày cũng nhận.

Ai muốn ?....

Có một người đờn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lãnh năm ba vị học-sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở-ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại điều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gấm. Ba sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường
Pierre Flandin số 27—Saigon

Vừa khéo vừa kỷ

Bổ làu, chúng tôi vẫn chuyên về đường thiết-nghiệp, lãnh làm nhà-cửa và đình miếu, ấy là cái sở-trường. Hết-luận muốn làm bằng cây nhà, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dựng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỷ-lưỡng, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Như là đóng toàn bằng cây danh-mọc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đâu mới lòng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo
Nguyễn-văn-Vinh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa Lai-thiêu.

MẾN XEM SÁCH
Sports - Indochine

Báo ***Sports - Indochine*** mỗi tuần xuất bản ngày thứ sáu.

Có lời bán rất kỳ trong mỗi độ đua. Vì có M. Oudot, chủ-trương tờ báo nầy là nhà rất thạo trong cuộc đua ngựa.

Ngoài chuyện đua ngựa, tuần báo nầy còn có nói chuyện đá banh, đánh tơ-nít, đấu võ, lội đua và đua xe máy.

Bán lẻ mỗi số..... 0$20
Sáu tháng: từ 11 Nov. 1932 tới 11 Mai 1933.. 5,00
Một năm: từ 11 Nov. 1932 tới 11 Nov. 1933. 9,00

Qui vị !

Muốn mướn vẽ hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình đặng in trong sách, hình vẽ theo yêu-thị lời rao buôn bán.

Các thứ tranh học mĩ-thuật thiệt khéo vẽ bằng phấn hoặc bằng dầu, vân vân...

Xin mời đến thương nghị tại
Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA &
57 rue L. Mossard SAIGON

LỞ NGỨA
SÂU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy bỏng dẹ
vẽ tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu phi-thường
Có nang vạn người viết thơ mình tạ ơn

G. ROCHER
Sáng chế
Chuyên môn
61 rue de Grenelle
PARIS

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Dai-Du'o'c-Phong

Mông thường Đại-Nam Ngũ-đẳng Long-bội-tinh

Bổn dược-phòng từ ngày lập ra tại Cholon, đường Quảng Đông, môn bài 28, sau lại dời về số 47 cũng ở đường Quảng-Đông, tư lấy nhân nay đã hai mươi mấy năm trời, lại cũng nhờ có ông nội của Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là ông Y-học-sĩ Vi-lê-Sanh đã hết lòng nghiên cứu mà chế luyện ra các thứ thuốc rất nên tinh-khiết, rất thích hợp thời nghi; người lại dùng những thượng phẩm dược liệu trong hai mươi mốt tỉnh ở bên Trung-quốc mà chế ra các thứ thuốc, cao, đơn, hườn, tán, đem qua Nam-Việt, để cho hải nội chư quân-tử chọn lựa mua lấy mà dùng.

Người lại còn gia công gắng sức hiệp trí với các đấng Danh-y mà nghiên cứu các tánh dược, rồi nhơn theo phong thổ bên Nam nầy, bốn mùa tám tiết, hàng thử thể nào tùy nghi mà chế luyện ra cho hạp theo phong thổ xứ nầy; bởi nhờ có dày công như vậy, cho nên những thuốc của Bổn dược-phòng mà bán ra, thì thứ nào cũng tốt, thứ nào cũng hay, bá phát bá trúng, lô thì lô nghiệm, công chứng rất hoan nghênh.

Bởi Bổn-dược-phòng Chủ-nhân đã dày công khó nhọc với nhân-quần xã-hội bên cõi Á-đông nầy, chế ra được nhiều thứ thuốc hay, để mà cứu thế tế nhân như vậy, cho nên trong (Khải-Định tứ tất niên), là lúc Tiền-đế Nam-triều giá lâm Saigon, Ngài đã ân tứ cho ông Lương-y Vi-tế-Sanh của Bổn-dược-phòng nhứt diện **Kim-Tiền**.

Qua năm 1923, Bổn-dược-phòng lại được Kim-biên Quốc-vương ân thưởng một cái **médaille Monl-Saraphon**; đến năm 1929, lại được Kim biên Quốc-vương thưởng thêm một cái **médaille bằng vàng** nữa.

Mới đây Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là ông Vi-Khai, tự Thiên-Bá, có công bào chế và chọn lựa các thứ thuốc hay và tinh khiết kỷ lưỡng, gởi qua đấu xảo, quốc tế tại thành Paris, đã được Chánh-phủ ban khen và đãi cử với Nam-triều, cho nên Đức Kim-Thượng lại ân thưởng cho ông Vi Khai một tấm **Đại-Nam Ngũ-đẳng Long-bội-tinh** mà Bổn-dược-phòng đã lãnh cái bằng cấp trên đây cho hiệt vị thân chủ làm thức.

Ấy là một điều rất vẻ vang rất vinh hạnh cho Bổn-dược-phòng, nên Bổn-dược-phòng đồng nhân chúng tôi phải tạm kính đôi lời ngỏ cùng hiệt vị thân chủ yêu quí của Bổn dược-phòng hay, hầu có chia vui với chúng tôi và mãi giúp cho Bổn-dược-phòng Chủ nhân là Vi thiếu-Bá Tiên sanh ngày thêm rạng vẻ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC PHÒNG.
Đông-nhân cẩn khải.

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE

211-213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne

-:- SAIGON -:-

Téléphone 888

CODE LUGAGNE INTERNATIONAL

A. I. D. L. L

MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cất, nhà vườn, phố, hàng buôn. — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, gia đu hàng tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có bảo chắn. — Lãnh coi quản huê lợi. — Lãnh coi quản nhà cửa. — Lãnh coi quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát vườn tược. — Đổi chác và giao thông.

BANQUE DE L'INDOCHINE

FONDÉE EN 1875

Capital Social ... 120.000.000 Francs
Réserves au 31-12-30 ... 116.568.404 Frs.

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDO-CHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKÉOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMEA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUÉ—	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHERY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	—VINH—	

Corre pondants dans le monde entier
Toutes Opérations de Banque

SUCCURSALE DE SAIGON QUAI DE BELGIQUE

Location de Coffres Forts

ESSENCE
—
LOTION
—
POUDRE
—
SAVON
—
BRILLANTINE

TẤT THƯỢNG HẠNG

ADOREIS

Gellé Frères Paris

TỈ-VỊ DƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TÂN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui ông, qui bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi nhăng? Qui ông, qui bà hay ợ chua xót, nhức đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi, lưỡi đóng trắng hơi thở hôi, thối thối miệng, sình bụng không? Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bắt bơn da, buồn mửa, khi thì thảo dạ khi thì bón không? ở đau mỏi ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thể bão hòa, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng? » *Phải nhớ trong tại rằng: thuốc bột Poudres de Cock* ... cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tỉ vị buồn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngũ tạng lục phủ tim, đều, óc, zan, thận, phế phổ được thông dong, tinh thần trong kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà ai ai ăng đau tỉ vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó để nó trị bịnh ấy.

Bởi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*. (Teh Nord)

CỨ GIỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, hình sẽ khỏi ngay lại vì làm việc dễ dàng và nếu ai nước đâu, chóng mặt mắt mỏi và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữa danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy

Đau lưng	Nước tiểu đục	Có cặn trong bàng quang
Bịnh thấp	Sưng bàng quang	
Đau gang thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết xấu sinh nước tiểu vẩn
	Sưng mắt-cá chơn	

Hộp Nhỏ 8fr 80 **PILULES FOSTER** Hại Hộp 14fr 85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gởi mua tại nhà
H. BRAC, Pharm., số 28 Phố Ferdinand, PARIS

Một tễ thuốc **PILULES PINK** thêm cho các cơ-thể yếu-mệt biết bao là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tinh nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc **PILULES PINK** là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tới thì lớn-số và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dầy, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc **PILULES PINK** bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

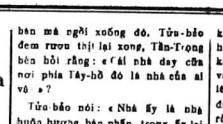

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cơ
Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng
Ban mình, đau mẩy, đau lưng. Nhức gân cốt, trật co

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đúng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO
HÃY NÀI CÁI KỲ TÊN : MIDY

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thuc).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu **MIDY.**

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

BUẦN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Thương hoa mới bẻ được hoa

(Tiếp theo)

Tân-Trọng xem ký một hồi thì trong lòng lấy làm nghi ngại hoặc hoặc không biết nàng ấy là người bưa gì. Ben-gánh gánh dầu đứng dậy ra đi; vừa đi được ít bước, thấy dưa bên đường có một chỗ tử-tế, Tân-Trọng thuở nay chẳng hề uống rượu, nay thấy được Mỹ-Nương thì trong lòng vừa vui vẻ vừa buồn rầu, pha lẫn với nhau, lấy làm khó chịu; liền để gánh dầu xuống ở trước cửa tiệm, đi thẳng lên lầu, kiếm một cái bàn mà ngồi xuống đó. Tửu-bảo đem rượu thịt lại xong, Tân-Trọng bèn hỏi rằng: « Cái nhà dạy cửa nơi phía Tây-hồ đó là nhà của ai vậy »?

Tửu-bảo nói: « Nhà ấy là nhà buôn hương bán phấn, trong ấy lại có một nàng Ngọc-Mỹ, xinh đẹp vô song, thiên-hạ đều kêu nàng là Hoa-khôi nương tử, nguyên nàng ấy vốn là người ở Biện-kinh, nhơn lưu lạc đến đây, thiệt là một người tài-tình dung mạo, đờn ca xướng hát, cầm kỳ thi họa ai cũng thua ai; những khách tới lui với nà g đều là bào gia phú-hộ, công-tử vương tôn, phải có 10 lượng bạc rông, mới được đến đó mà ở một đêm với nàng ».

Tân-Trọng nghe nói là người Biện-kinh, thì lại xúc động cái tình đồng-hương, trong lòng lại càng thêm khoẻ khoải hơn nữa. Uống chừng vài chén, ăn tiền trả xong, cất gánh lên vai ma trở về nhà; đi đọc đường càng chỉ cứ suy nghĩ mải rồi nói thầm rằng: « Ở trong đời, đâu lại có gái đẹp như vậy. nếu làm trai như ta đây mà được gần gũi ôm ấp nàng ấy một đêm thì dầu có thác ta cũng cam tâm ». Tưởng như vậy rồi lại trở mói mà nói rằng: « Pal! Mình bán dầu mỗi ngày tới lui ta bao nhiêu mà deo bong như vậy? Huống chi nàng ấy ma tiếp dải thì toàn là nhà công-tử vương-tôn; tăng nhiên mà ta có đủ số tiền ấy đi nữa, thì nàng ấy không thèm ta hay sao mà hòng ».

Rồi nghĩ lại rằng: « Ô! mà những bọn buôn hương bán phấn nầy, bo chỉ cần dùng tiền mà thôi, nếu ta có tiền thì có lo chi là họ không tiếp: nhưng vậy, bây giờ tiền ở đâu mà có ». Vừa đi vừa nghĩ, tính ngược tính xuôi, rồi mới tính ra một chước rằng: « Ta bắt đầu kể từ ngày mai nầy vi thì, mỗi ngày ta trư cái số tiền vốn ra, còn dư được bao nhiêu, thì mỗi ngày ta để dành chừng một phần, trong một năm đã được ba trăm sáu, trong ba năm thì ắt được việc rồi; nếu mỗi ngày mà ta để được 2 phần, thì chỉ có một năm rưỡi là xong; bằng mà ta để được nhiều hơn nữa, thì lối một năm sấm chẳng lên gì ». Nhưng mãn suy đi nghĩ lại, tính tới tính lui mà tới nhà không hay, coi lại thì trời đã tối, bèn mở cửa vào nhà, cơm nước xong rồi, mới tính lo đi ngủ. Ai ngờ là khi lên giường nằm rồi, chỉ cứ lăng qua trở lại, tư tưởng nàng ấy trôi đem mà không ngủ.

Trời vừa sáng ra, lo nấu cơm ăn, sang dầu cho dậy gánh, khoan chân lại để đó, gánh dầu ra đi, thẳng đến nhà Vương-cửu-Ma, hỏi may Vương-cửu-Mà ở trong nhà công vừa bước ra, thấy Tân-Trọng thì cười rằng: « Vậy mới quí là người trung-hậu, không thất tín đó ». Vừa nói vừa bảo gánh thẳng vô nhà, cân trọn 5 cân, cứ y theo giá mà trả tiền; còn Tân-Trọng thì cũng nói theo công đẹp mà bán buôn, cân dùng 5 cân, không lui không vát. Vương-cửu-Mà thấy Tân-Trọng buôn bán thiệt thà như vậy thì khen và nói với Tân-Trọng rằng: « Cái ve nầy, hễ dựng đầy một ve thì tôi đóng trọn hai bữa; vậy hễ cách một bữa thì chú cứ đem dầu đến cho tôi ». Tân-Trọng gật đầu rồi gánh dầu đi bán nơi khác, nhưng từ có một đều là bữa ấy không thấy được mặt mỹ-nhân;

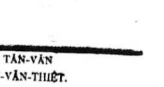

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VAN-NGO.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
85, Rue Lucien Massard. — SAIGON

Tirage 2331 Exemplaires
Saigon, le 19 Février 1931.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỐN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000 000 lượng (Thượng-Hải)
và 8 000.000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP (SAIGON số 98, đường Chaigneau
chi ngành ở tại Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua mé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM
— *Về 1.000 đồng* —
mỗi tháng góp 8 đồng
— *Về 500 đồng* —
mỗi tháng góp 4 đồng
— *Về 250 đồng*
mỗi tháng đóng 2 đồng

Mỗi tháng đến có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé và khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mình hưởng lấy lời của Hội.

Chúng tôi sẽ lần lượt sẽ gửi tặng tới các điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

NÊN LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quản lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỪU *của Docteur* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt của là trăm kinh tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhứt là kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, coi thấy ngày xuân đi thắm mau, hễ ưng rượu nầy vô, thì ắt đặng cứ làm thành đặng một mảng tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít biết nhược, đàn bà mắt máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, kể uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bởi, da mặt đỏ sáng, tinh thần trăn kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1908
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Bây giờ đã có:
VÕ HÀ THONG THẢ
thường dùng Lucien Lacouture — Chodui
quản trị hãng tạp ô sua

LES JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner du lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou nefastes ou de digestion malaisée.

Pris comme base de l'alimentation journalière, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable pépître de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux, il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

le plus parfait régulateur des fonctions digestives
Le plus exquis des déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

DÉPÔT : PHARMACIE CHINOISE CHOLON — QUANTILLON

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

SAIGON L. SARREAU Pharmacien-Inventeur J. MUS Pharmacie Centrale

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa nổng lắm trong đám là lành bịnh đau tan, ít phế phủ, không đã nó làm cho hư đau mới dây một lát mà thôi. Bởi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cho nhứt vì sự dùng muốn trở cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu rộng vì nó làm cho tan, tì phế phủ được trong sạch, là tạng ấy cho hư tận đồng thời mà làm cho vệ thực có ích cho con người.

Đồng thuốc bột *Poudres de Cock* vị thực nào nó tiêu hóa đồng được tốt, nó thêm và bổ máu tức thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mất trường, sình ruột sưng bao tử sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cô trông trắng trứng gà đau hậu thủ, vì lỗi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Hễ thuốc bột *Poudres de Cock* dùng trong hộp thiếc đã bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bán thuốc ở thành JEURONT (tỉnh NORD)

Y-KHOA TẤN-SĨ
TRẦN-VĂN-ĐỐC
Chuyên trị bịnh con nít
91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH : Sớm mai : Từ 9 giờ tới 11 giờ
Buổi chiều : Từ 3 giờ tới 5 giờ

Cũng có đi chữa bịnh tại nhà nếu thân-chủ nào có đến rước.

Feuilleton n° 84 — TRINH THÁM TIỂU-THUYẾT

GƯƠM XANH MÁU ĐỎ

Dịch-giả : TRẦN-TRỌNG-HẠP

I — HỒI-THỨ MƯỜI-HA
Bản dịch thô, đăng tiện đâu nỗ
Hết cơ quan, ngại hạ định mưu

(Tiếp theo)

Từ khi Minh-Ánh chải tóc cho Văn-Anh trong phòng, Minh-Ánh tỏ hết tâm sự của nàng sau trước, Văn-Anh có lộng hoan hỉ, bậu dãi Minh-Ánh là bạn tri kỷ của mình, một ngày kia Minh-Ánh tới ứng chực tại phòng, Văn-Anh đương dạy cho mụng bồ lớ, nàng kéo ghế thỉnh Minh Ánh ngồi đó, biểu Minh-Ánh ban luận việc nầy việc khác mà nghe, Minh-Ánh từ chối mà nói rằng : Thưa Chủ-mẫu..... con đây một đứa Xứ-nữ, chưa thông hiểu sự tích xưa nay, con tự xét phận con bèn mạt đại khờ, chẳng bết việc gì bàn luận.

Văn-Anh nói : mấy khiêm nhượng chi vậy tao vẫn biết mấy thông hiểu mọi việc hơn người, vã bữa trước mấy với cô chồng, sao bữa nay mấy với Xứ-nữ ?

Minh-Ánh tấp : tuy con có chồng mặc dầu, hai đàng chưa làm lễ giá thú, sở dĩ con xưng bằng Xứ-nữ, là con có chồng cũng như chưa chồng.

Văn-Anh bỏi lại rằng : mấy đối với người chồng kia là vị hôn phu, chớ không phải vợ chồng chánh thức, cớ sao mấy đè lòng thương tưởng, muốn giải cựu người kia trong chỗ lao tù ?

Minh-Ánh nói : không giấu chi chủ-mẫu, con đã suy nghĩ chỗ đó làm rồi nếu con không giải cứu vị hôn-phu của con, thời con đối với chủ-mẫu không có tình một thiết, bởi con cứu chồng có quan hệ tới chủ-mẫu, chẳng phải việc riêng một mình con thôi.

Văn-Anh nghe nói ngạc nhiên (ẻa hỏi : Minh-Ánh..... mấy nói cái gì lạ vậy, mấy cứu chồng là mấy tới sáng về việc bổn phận, tao không can dự việc nầy, thế mà mấy nói quan hệ tới tao, tao thiệt lấy làm ái ngại, tuy thầy tỏ cũng như chị em thân thiết, mấy phải nói rõ việc ấy mà nghe ?

Minh-Ánh ngẫm nghĩ chút lâu, cứ ngập ngừng nhịp miệng, nửa muốn nói nửa không muốn nói, còn dè ý e dè, Văn-Anh thôi thúc hai ba lần, Minh-Ánh phải than vãn với Văn-Anh mà nói : Phận con tôi tớ mặc dầu, chủ-mẫu thương tưởng con như em ruột một thứ, con vẫn biết chủ-mẫu có lượng tâm có nhơn đạo, không phải hội luận nghịch lý như ai, con ngày đêm sợ ước trong lòng, chỉ muốn thương thuyết với chủ-mẫu về sự bí mật, nhưng con có lòng dè dặt, sợ chủ-nhơn (Lân-Khanh) nghe nhầu vộ. ấy khó lòng, thừa dịp mấy chủ-nhơn say rượu ngủ quên, con lén bỏ thuốc mê ngủ vào lỗ mũi chủ-nhơn một chút, con làm vậy dặng chủ-nhơn ngủ miết tới sang chưa dậy, con tiện bề nói việc bí-mật cho chủ-mẫu hay, nếu chủ-mẫu nhậm lời của con, sẽ bàn định về sự bành động. Minh-Ánh nói xo qua mấy tiếng, rồi nàng ngước mặt ngó ra chỗ cửa phía ngoài, nàng thấy ngoài cửa không có bóng người, bèn lo nhỏ với Văn-Anh mà nói : vì con tin lòng chủ-mẫu, con dạm bạo gan thốt ra lời nầy, nước phạm tội kia không phải chồng của con, thiệt là người chồng chủ-mẫu ngày trước, còn người bị giết kia là anh em của chủ-mẫu, cho không phải anh em của con, Minh-Ánh nói giọt lời, nàng giả mắt ngó Văn-Anh liền đó.

Văn-Anh nghe mấy biển sắc, bèn bỏi lại Minh-Ánh rằng : Trước khi mấy chưa ở mướn với tao, tao không quen biết mấy một lần nào hết, thế mà mấy biết anh em tao bị giết về tay người phạm tội ấy, thiệt lấy làm lạ cho chớ, chỗ biết của mấy cũng có duyên cớ làm sao, mấy phải nói cho tỏ rõ ?

Minh-Ánh tức cười rồi bỏi : xin lỗi chủ-mẫu..... chủ-nầu biết đích danh con là người nào ?

Văn-Anh nói : tao chỉ biết mấy là Minh-Ánh thôi chớ không biết biệt danh của mấy khác nữa.

Minh-Ánh nhịp miệng rồi nói : Con đây là..... nàng nói tới đó nín liền, không chịu nói hết câu chuyện.

Văn-Anh biết ý Minh-Ánh ngại ngùng không nói, bèn khuyến biểu Minh-Ánh rằng : mấy đã rõi thì nói cho hết lời, chẳng có việc gì ái ngại, vì tao và mấy là người tâm phục, chẳng khi nào tiết lộ lời nói của mấy.

(Mai tiếp).

Giúp học thêm tiếng Pháp

CUỐN

HỌC LÀM PHÁP VĂN

CỦA ÔNG

TRẦN-VĂN-THẠCH

Cử-nhân Văn-học

Được công chúng hoan nghênh

ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2300 CUỐN TRONG 4 THÁNG

Gởi mua nơi :

Imprimerie-Librairie de l'Union

Saigon

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES [illegible]

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU

BỆNH CẢM

BỆNH GHÍP

CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công [illegible] hoàn công chớ tin

[illegible] TÊN Đúng

"[illegible]"

CHƯNG NÀO CHƯA TRẺ ĐÃ LỚN LÊN

MÀ SỮA KHÔNG ĐỦ CHO NÓ DÙNG

THÌ PHẢI CHO NÓ ĂN BỘT SỮA

NESTLÉ

HIỆU

CON-CHIM

là một thứ vật thực [illegible], bổ và dễ tiêu hơn

Hãng NESTLÉ [illegible] *35 dương y* [illegible] đã [illegible] nuôi dưỡng con nít [illegible] của ông bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng [illegible] hỏi tại hãng sẽ gởi [illegible].

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã.

Thiếu chất ở là gan.....
Bịnh táo kết — Bịnh gầy mòn
Bịnh ngoài da.....
Bịnh ở các xứ nóng.....

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tờ khoa vật lý, tế nhân khoa cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công-việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66 Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÀO CHẾ TÂY

Exiger : Pharmacien MUC, SOUDENIE, BARBEROUSSE, SANREAU, FRANCO-ANNAMITE

DÙNG "CRESYL" THIỆT

và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử thọ cách bác học, có một mình đầu hiệu

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM HẾT HƠI ĐỌC ĐỊA — ĐỀ MÙI PHỈ HÀM

PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN [illegible]

THIỆT HỮU ÍCH [illegible]

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG [illegible]

Có một mình thứ đầu "CRESYL-JEYES" [illegible]

HÃY CẨN CÔI HỘP, NHÃN HIỆU [illegible]

NÀY THUỐC CHỨ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER [illegible] khỏi hẳn [illegible] lưng do thận sanh ra. Tại công [illegible] thuốc thần dị đầu nhứt để chữa bịnh [illegible] ngang, bất lực, bịnh nhức [illegible] tương, bịnh sưng mắt cá, [illegible] đau [illegible] vàng, [illegible] với [illegible] nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER [illegible] dùng THUỐC VIÊN FOSTER [illegible] bịnh sẽ khỏi [illegible] [illegible] [illegible]